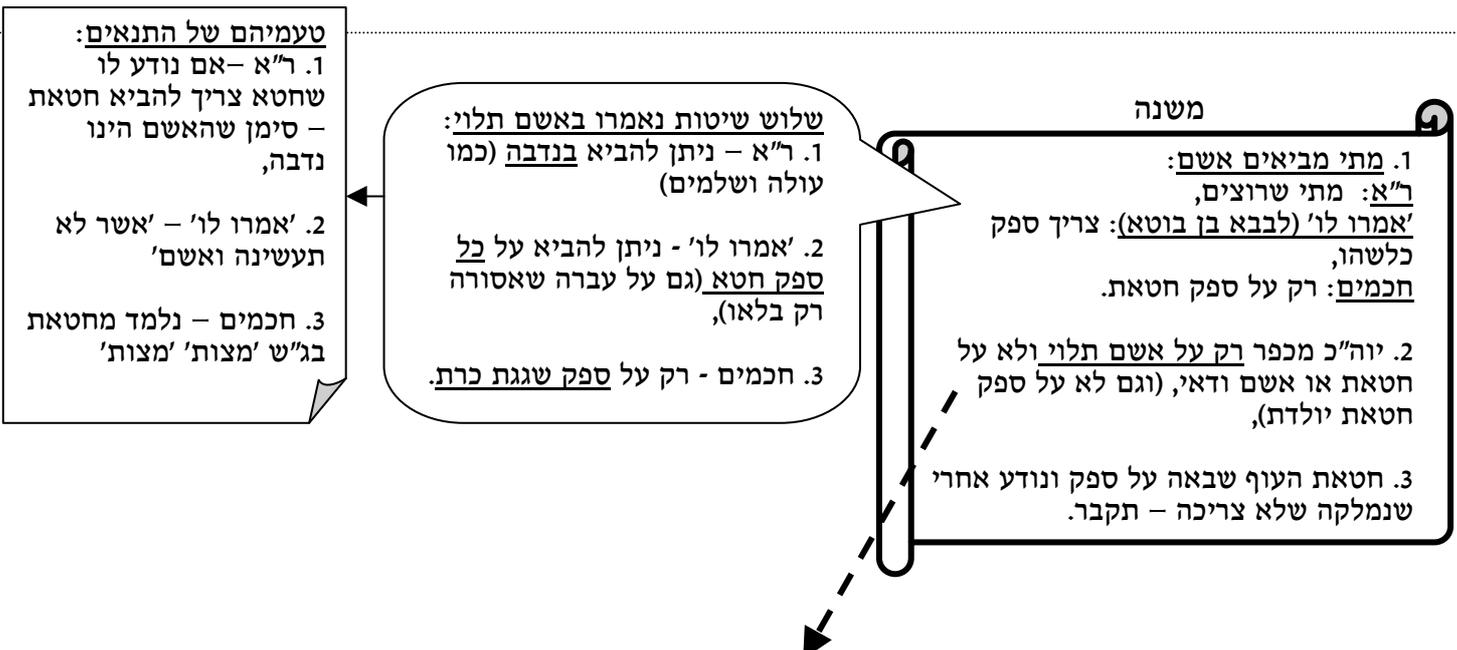
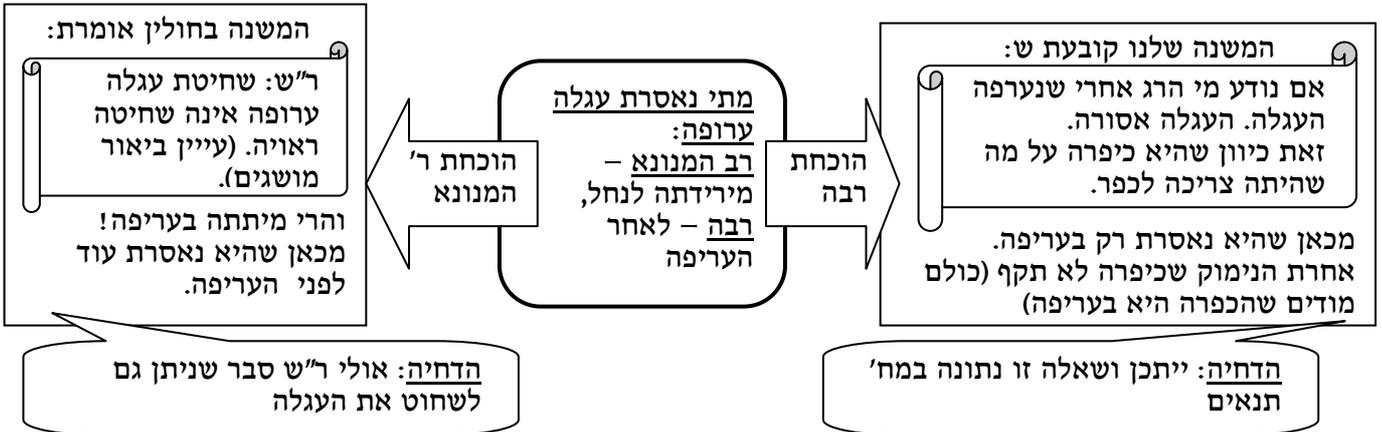

כריתות כד: (ש3 מהסוף) עד כו. (ש7 מתחילת הרחבות)

ביאורי מושגים
 שחיטה שאינה ראויה – ר"ש וחכמים נחלקו האם איסור 'אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד' נאמר בכל שחיטה או רק בשחיטה המתירה באכילה. נפקה מינה השוחט פרה אדומה או שור הנסקל או עגלה ערופה (כל אלו אסורים בהנאה)

המקור לדין אשם תלוי שעבר עליו יוה"כ (עליו יוה"כ מכפר):
 'מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו' – חטא שאין מי שמכיר בו מלבד המקום - יוה"כ מכפר.
המקור לדין חטאות ואשמות שעברו עליהם יוה"כ (עליהם יוה"כ לא מכפר):
 1. ר' תחליפא – ניתן ללמוד גם דין זה בדרך השלילה מהלימוד של אשם תלוי,
 2. ר' דימי – 'וכפר על הקודש מטומאות בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם' – מקיש פשעים (שעליהם אין קורבנות) לחטאים (שגם עליהם יוה"כ מכפר רק על אלו שאין עליהם קרבנות).
 3. אביי – 'והתודה עליהם את כל עונות בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם' – מקיש פשעים לחטאים. (בנוסח המשופר 'משתמש' אביי גם בעוונות כדי למעט פשעים שיש עליהם קרבן).

הפסוק של ר' דימי לקוח משעיר הנעשה בפנים. הפסוק של אביי עוסק בשערי המשתלח. אביי דחה את ר"ד כיוון שהשעיר הפנימי מכפר רק על טומאת המקדש.

אמנם נקבע שיוה"כ מכפר על עברות שרק המקום יודע עליהם, עם זאת במקרים הבאים מביאים קרבן גם כשעבר יוה"כ:

1. ספק יולדת – גם לסוברים שהיולדת חטאה בכך שנשבעה לשווא בשעת הלידה – היא מביאה קרבן שיתירה לאכול בקדשים,
2. ספק מצורע – מביא קרבן להתירו בקדשים,
3. ספק נזיר – גם לסוברים שהנזיר חטא בכך שנדר – הוא מביא קרבן כדי שיוכל להתחיל נזירות של טהרה,
4. ספק סוטה – מביאה קרבן כדי לברר את מצבה,
5. עגלה ערופה – אביי: הרוצח יודע בחטא ולכן אין כאן ידיעה בלעדית למקום, רבא: יש מיעוט מיוחד – 'ולארץ לא יכופר לדם אשר שפך בה', רב פפא: 'כפר לעמך ישראל אשר פדית' – כפרה על רצח קיימת גם אחרי דורות רבים. 'עמך אשר פדית' - גם כעת יש צורך לכפר על עולי מצרים.